

Til § 4

Efter bestemmelsen skal den indklagede have udleveret en fremstilling om sagens faktiske omstændigheder. Fremstillingen må udarbejdes af politimesteren, men kan undlades i tilfælde, hvor klagen er indgivet for sent, jf. § 3, stk. 2, eller hvor klagen kan afvises på det foreliggende grundlag, f.eks. fordi den er åbenbart grundløs.

Bestemmelsen suppleres af lov om statens tjenestemænd i Grønland § 20, stk. 1, samt forvaltningslovens regler om partshøring og om retten til at forlange sagen udsat med henblik på afgivelse af en udtalelse.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1019 b.

Til § 5

Der henvises til den tilsvarende bestemmelse i den danske retsplejelovs § 1019 c. Der kan desuden henvises til forvaltningslovens § 8 om retten til at lade sig bistå samt lov om statens tjenestemænd i Grønland § 21, stk. 1.

Den indklagede kan alene lade sig bistå, men ikke repræsentere under mødet, dvs. at indklagede skal møde personligt. Den i bestemmelsen omhandlede »bisidder« er en bisidder i tjenestemandens forstand og ikke en beskikket bisidder (forsvarer) i retsplejelovens forstand, jf. herved lovforslagets § 7.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at indklagede ikke har pligt til at udtale sig i tilfælde, hvor indklagede risikerer at udsætte sig selv for kriminalretlige foranstaltninger eller disciplinæransvar, dvs. en formel irrettesættelse eller advarsel, en bøde, overførelse til andet arbejde, arbejdssted eller stilling, degradation eller afsked.

Bestemmelsen i *stk. 2* pålægger politimesteren at vejlede den indklagede om bestemmelsen i *stk. 1* samt om retten for indklagede til at få udleveret en fremstilling vedrørende sagens faktiske omstændigheder efter § 4, om retten til at møde med bisidder, jf. § 5, og om retten til at forlange sagen behandlet som en kriminalsag, hvis indklagede er mistænkt for en kriminel handling, jf. § 11, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1019 d.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse indeholder nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med beskikkelse af bisidder for klageren og indklagede. Det følger således af bestemmelsen i *stk. 1*, at der altid skal

beskikkes en bisidder for parterne, hvis forklaring afgives i retten, jf. den foreslåede bestemmelse i § 8.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan retten i andre tilfælde beskikke en bisidder for en eller begge parter, når forholdene taler for det.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1019 e.

Til § 8

Bestemmelsen i *stk. 1* giver politimesteren mulighed for at bestemme, at forklaring skal afgives i retten. Der vil navnlig kunne være anledning hertil, hvis det skønnes af betydning, at forklaringer afgives under vidneansvar eller i offentlige retsmøder, idet klageren ikke vil være forpligtet til at udtale sig udenretsligt til politimesteren. Hvis sagen behandles i retten, vil klageren derimod som udgangspunkt være forpligtet til at afgive forklaring, jf. kapitel 2, §§ 13 ff., i den grønlandske retsplejelov.

Stk. 2 fastlægger, hvilken kredsret der skal afgives forklaring ved.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1019 f.

Til § 9

Efter bestemmelsens *stk. 1* giver politimesteren møde i de retsmøder, hvor sagen behandles. Det forudsættes, at politimesteren møder personligt eller ved en af sine juridiske medarbejdere ved politimesterembedet. Politimesteren vil således ikke kunne bemyndige en polititjenestemand i det enkelte politidistrikt til at give møde på sine vegne.

I *stk. 2 og 3* er fastsat bestemmelser om underretning af indklagede om berammede retsmøder samt om retten til ikke at afgive forklaring. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

I *stk. 4* er indsat en henvisning til reglerne om kriminalsager, dvs. kapitel 5, afsnit D, i den grønlandske retsplejelov.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1019 g.

Til § 10

De foreslåede bestemmelser indebærer, at toinstansprincippet i adfærdsklagesager opretholdes, men således at politimesterens afgørelse kan indbringes for rigsadvokaten og ikke - som efter den nugældende ordning - justitsministeren.

Klagefristen er i *stk. 2* fastsat til 4 uger. Fristen er ikke absolut, idet klager, der indgives efter fristens udløb, kan behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.